

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

21. Το καθοδηγητικό κείμενο (21. Peṭakopadesapāḷi)

8. Η ανάλυση των ομιλιών (8. Suttavebhaṅgiyaṃ)

[Pe 8, PTS 147-241]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

21. Το καθοδηγητικό κείμενο

8. Η ανάλυση των ομιλιών

118. Η αρχή δεν είναι εμφανής για την άγνοια και για την επιθυμία για ύπαρξη. Εκεί για τα όντα που έχουν το νοητικό εμπόδιο της άγνοιας και τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας, η αρχή δεν είναι εμφανής. Εκεί όσα όντα έχουν τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας, αυτά έχουν πολλή αγκίστρωση και αδύναμη διόραση. Όσα όμως όντα έχουν έντονες απόψεις, αυτά έχουν πολλή διόραση και αδύναμη αγκίστρωση.

Εκεί τα όντα με ιδιοσυγκρασία επιθυμίας είναι εδραιωμένα στην αντίληψη του όντος, χωρίς να βλέπουν την έγερση και την παρακμή. Αυτά θεωρούν τον εαυτό στα πέντε συναθροίσματα: «τον εαυτό ως έχοντα ύλη, ή την ύλη στον εαυτό, ή τον εαυτό στην ύλη». Έτσι τα πέντε συναθροίσματα. Θεωρούν τον εαυτό με τα άλλα συναθροίσματα· τα όντα με έντονες απόψεις, βλέποντας με διόραση, θεωρούν τα συναθροίσματα ευθέως ως εαυτό. Αυτά θεωρούν την ύλη ως εαυτό. Όποια ύλη, αυτός είναι ο εαυτός. Ό,τι είμαι εγώ, αυτή είναι η ύλη. Αυτός βλέπει την καταστροφή της ύλης· αυτός είναι υποστηρικτής της εκμηδένισης. Έτσι από την πρώτη επίθεση στα πέντε συναθροίσματα, πέντε απόψεις περί ταυτότητας ακολουθούν την εκμηδένιση: «η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα». Σε κάθε ένα συνάθροισμα με τους τρεις τελευταίους όρους ακολουθεί το αιώνιο: «η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο». Από εδώ έξω οι αναχωρητές με ιδιοσυγκρασία επιθυμίας διαμένουν αφοσιωμένοι στην επιδίωξη της ηδονικής ευτυχίας. Με αυτό ως επακόλουθο αυτοί με ιδιοσυγκρασία άποψης διαμένουν αφοσιωμένοι στην επιδίωξη της αυτοταπείνωσης. Με αυτή ακριβώς την ευχαρίστηση της άποψης, σε αυτό το βαθμό είναι η εξωτερική προσπάθεια.

Εκεί τα όντα με ιδιοσυγκρασία άποψης που εισέρχονται στην ευγενή Διδασκαλία και διαγωγή, αυτά γίνονται ακόλουθοι βασιζόμενοι στη Διδασκαλία. Όσα όντα με ιδιοσυγκρασία επιθυμίας εισέρχονται στην ευγενή Διδασκαλία και διαγωγή, αυτά γίνονται ακόλουθοι βασιζόμενοι στη πίστη.

Εκεί όσα όντα έχουν ιδιοσυγκρασία άποψης, αυτά έχουν άποψη μίσους για τις ηδονές, αλλά όσοι δεν έχουν εκριζώσει τις υπολανθάνουσες τάσεις για τις ηδονές, αυτοί διαμένουν αφοσιωμένοι στην επιδίωξη της αυτοταπείνωσης. Σε αυτούς ο Διδάσκαλος διδάσκει τη Διδασκαλία. Ή κάποιος άλλος μαθητής λέει ότι δεν υπάρχει όφελος από τις ηδονές· και αυτοί που ήδη από πριν δεν ενδιαφέρονται για τις ηδονές, έτσι παραιτούν τις ηδονές χωρίς δυσκολία. Αυτοί δεν είναι προσκολλημένοι στον νοητικό πόνο. Γι' αυτό λέγεται «εύκολη πρακτική». Όσα όμως όντα έχουν ιδιοσυγκρασία επιθυμίας, αυτά είναι προσκολλημένα στις ηδονές· σε αυτούς ο Διδάσκαλος ή διδάσκει τη Διδασκαλία. Ή κάποιος μοναχός λέει ότι δεν υπάρχει όφελος από τις ηδονές· αυτοί παραιτούν το αγαπητό με πόνο. Γι' αυτό λέγεται «δύσκολη πρακτική». Έτσι όλα αυτά τα όντα πηγαίνουν στη σύγκλιση στις δύο πρακτικές, τη δύσκολη και την εύκολη.

Εκεί όσα όντα έχουν ιδιοσυγκρασία άποψης, αυτά είναι δύο ειδών: με αμβλείες ικανότητες και με οξείες ικανότητες. Εκεί όσα όντα με ιδιοσυγκρασία άποψης έχουν οξείες ικανότητες, παραιτούν με ευκολία και συνειδητοποιούν πλήρως γρήγορα· γι' αυτό λέγεται «εύκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση». Εκεί όσα όντα με ιδιοσυγκρασία άποψης έχουν αμβλείες ικανότητες, αναφορικά με αυτούς με οξείες ικανότητες πρώτα, συνειδητοποιούν πλήρως πιο βραδέως· αυτά παραιτούν με ευκολία και συνειδητοποιούν πλήρως βραδέως. Γι' αυτό λέγεται «εύκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση». Εκεί τα όντα με ιδιοσυγκρασία επιθυμίας είναι δύο ειδών: με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες. Εκεί όσα όντα με ιδιοσυγκρασία επιθυμίας έχουν οξείες ικανότητες, παραιτούν με πόνο και συνειδητοποιούν πλήρως γρήγορα. Γι' αυτό λέγεται «δύσκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση». Εκεί όσα όντα με ιδιοσυγκρασία επιθυμίας έχουν αμβλείες ικανότητες, αναφορικά με αυτούς με οξείες ικανότητες πρώτα, συνειδητοποιούν πλήρως πιο βραδέως· αυτά παραιτούν με πόνο και συνειδητοποιούν πλήρως βραδέως. Γι' αυτό λέγεται «δύσκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση». Αυτές οι τέσσερις πρακτικές είναι χωρίς πέμπτη, χωρίς έκτη. Όποιοι πράγματι έχουν κατασβεστεί ή θα κατασβεστούν, με αυτές τις τέσσερις πρακτικές και όχι με άλλες· αυτή με την τετράδα των πρακτικών υποδεικνύει τις νοητικές μολύνσεις. Αυτή που πρέπει να υποδειχθεί με την τετραπλή οδό στις ευγενείς διδασκαλίες, αυτή ονομάζεται η μέθοδος του παιχνιδιού του λιονταριού.

119. Εδώ αυτές είναι οι τέσσερις τροφές. Τέσσερις ψευδαισθήσεις, προσκολλήσεις, νοητικές δεσμεύσεις, νοητικοί κόμβοι, νοητικές διαφθορές, νοητικές πλημμύρες, αγκάθια, σταθμοί συνείδησης, πορείες προκατάληψης - έτσι αυτοί είναι όλοι οι δέκα όροι. Αυτή είναι η σύγκριση της ομιλίας.

Τέσσερις τροφές. Εκεί και η φαγώσιμη τροφή και η επαφή ως τροφή, αυτές πρέπει να εγκαταλειφθούν από αυτόν με ιδιοσυγκρασία επιθυμίας. Εκεί και η νοητική βούληση ως τροφή και η συνείδηση ως τροφή, αυτές πρέπει να εγκαταλειφθούν από αυτόν με ιδιοσυγκρασία λανθασμένης άποψης.

Η πρώτη τροφή είναι η πρώτη ψευδαίσθηση, η δεύτερη τροφή είναι η δεύτερη ψευδαίσθηση, η τρίτη τροφή είναι η τρίτη ψευδαίσθηση, η τέταρτη τροφή είναι η τέταρτη ψευδαίσθηση. Αυτές οι τέσσερις ψευδαισθήσεις είναι χωρίς πέμπτη, χωρίς έκτη. Και αυτό είναι το μέτρο των τεσσάρων τροφών.

Εκεί αυτός που είναι εδραιωμένος στην πρώτη ψευδαίσθηση προσκολλάται στις ηδονές· αυτό είναι η προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις. Αυτός που είναι εδραιωμένος στη δεύτερη ψευδαίσθηση προσκολλάται στη μέλλουσα ύπαρξη· αυτό είναι η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες. Αυτός που είναι εδραιωμένος στην τρίτη ψευδαίσθηση, διεστραμμένος, προσκολλάται στη λανθασμένη άποψη· αυτό είναι η προσκόλληση στις απόψεις. Αυτός που είναι εδραιωμένος στην τέταρτη ψευδαίσθηση προσκολλάται στα συναθροίσματα ως εαυτό· αυτό είναι η προσκόλληση στη διδαχή για μόνιμο εαυτό.

Εκεί αυτός που είναι εδραιωμένος στην προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις επιθυμεί πλεονεκτικά τις ηδονές και δένει· αυτός είναι ο σωματικός κόμβος της πλεονεξίας. Αυτός που είναι εδραιωμένος στην αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες δένει με τον θυμό· αυτός είναι ο σωματικός κόμβος του θυμού. Αυτός που είναι εδραιωμένος στην προσκόλληση στις απόψεις δένει με την αγκίστρωση·

αυτός είναι ο σωματικός κόμβος της αγκίστρωσης. Αυτός που είναι εδραιωμένος στην προσκόλληση στη διδαχή για μόνιμο εαυτό δένει με εμμονή· αυτός είναι ο σωματικός κόμβος της δογματικής πεποίθησης ότι «μόνο αυτό είναι η αλήθεια».

Σε αυτόν οι νοητικές μολύνσεις που έχουν δεθεί διαρρέουν. Κάτι όμως ονομάζεται μεταμέλεια. Όσες είναι μεταμέλειες, αυτές είναι υπολανθάνουσες τάσεις. Εκεί με τον σωματικό κόμβο της πλεονεξίας η νοητική διαφθορά της φιληδονίας, με τον σωματικό κόμβο του θυμού η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, με τον σωματικό κόμβο της αγκίστρωσης η νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης, με τον σωματικό κόμβο της δογματικής πεποίθησης ότι «μόνο αυτό είναι η αλήθεια» η νοητική διαφθορά της άγνοιας.

Αυτές οι τέσσερις νοητικές διαφθορές που έχουν φτάσει σε επέκταση γίνονται νοητικές πλημμύρες· γι' αυτό ονομάζονται «νοητικές πλημμύρες». Εκεί η νοητική διαφθορά της φιληδονίας είναι η νοητική πλημμύρα της αισθησιακής ηδονής, η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη είναι η νοητική πλημμύρα του γίνεσθαι, η νοητική διαφθορά της άγνοιας είναι η νοητική πλημμύρα της άγνοιας, η νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης είναι η νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης.

Αυτές οι τέσσερις νοητικές πλημμύρες που έχουν εισέλθει στον τόπο διαμονής ονομάζονται συνοδευόμενες από υπολανθάνουσες τάσεις. Αγκάθια σημαίνει αυτά που παραμένουν φτάνοντας στην καρδιά. Εκεί η νοητική πλημμύρα της αισθησιακής ηδονής είναι το αγκάθι της λαγνείας, η νοητική πλημμύρα του γίνεσθαι είναι το αγκάθι του μίσους, η νοητική πλημμύρα της άγνοιας είναι το αγκάθι της αυταπάτης, η νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης είναι το αγκάθι της λανθασμένης άποψης.

Η συνείδηση που έχει καταληφθεί από αυτά τα τέσσερα αγκάθια παραμένει σε τέσσερα φαινόμενα: στην ύλη, στο αίσθημα, στην αντίληψη, στις δραστηριότητες. Αυτοί είναι οι τέσσερις σταθμοί συνείδησης. Εκεί με το αγκάθι της λαγνείας η συνείδηση διαποτισμένη με απόλαυση, με εμπλοκή στην ύλη, παραμένει. Με το αγκάθι του μίσους η συνείδηση με εμπλοκή στο αίσθημα, με το αγκάθι της αυταπάτης με εμπλοκή στην αντίληψη, με το αγκάθι της λανθασμένης άποψης η συνείδηση διαποτισμένη με απόλαυση, με εμπλοκή στις δραστηριότητες, παραμένει.

Με τους τέσσερις σταθμούς συνείδησης πηγαίνουν σε τετραπλή προκατάληψη - λόγω επιθυμίας, λόγω μίσους, λόγω φόβου, λόγω αυταπάτης. Με τη λαγνεία λόγω επιθυμίας πηγαίνει σε προκατάληψη, με το μίσος λόγω μίσους πηγαίνει σε προκατάληψη, με την αυταπάτη λόγω αυταπάτης πηγαίνει σε προκατάληψη, με τη λανθασμένη άποψη λόγω φόβου πηγαίνει σε προκατάληψη. Έτσι και αυτή η πράξη και αυτές οι νοητικές μολύνσεις. Αυτή είναι η αιτία της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων.

120. Εκεί αυτές είναι οι τέσσερις κατευθύνσεις: η φαγώσιμη τροφή, η ψευδαίσθηση «ωραίο στο μη ελκυστικό», η προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις, η νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, ο σωματικός κόμβος της πλεονεξίας, η νοητική διαφθορά της φιληδονίας, η νοητική πλημμύρα της αισθησιακής ηδονής, το αγκάθι της λαγνείας, ο σταθμός συνείδησης που βασίζεται στην ύλη, η πορεία προκατάληψης λόγω επιθυμίας. Αυτή είναι η πρώτη κατεύθυνση.

Η επαφή ως τροφή, η ψευδαίσθηση «ευτυχία στη δυστυχία», η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, η νοητική δέσμευση του γίνεσθαι, ο σωματικός κόμβος του θυμού, η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, η νοητική πλημμύρα του γίνεσθαι, το αγκάθι του μίσους, ο σταθμός συνείδησης που βασίζεται στο αίσθημα, η πορεία προκατάληψης λόγω μίσους - αυτή είναι η δεύτερη κατεύθυνση.

Η νοητική βούληση ως τροφή, η ψευδαίσθηση «εαυτός στον μη-εαυτό», η προσκόλληση στις απόψεις, η νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης, ο σωματικός κόμβος της αγκίστρωσης, η νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης, η νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, το αγκάθι της λανθασμένης άποψης, ο σταθμός συνείδησης που βασίζεται στην αντίληψη, η πορεία προκατάληψης λόγω φόβου. Αυτή είναι η τρίτη κατεύθυνση.

Η συνείδηση ως τροφή, η ψευδαίσθηση «μόνιμο στο παροδικό», η προσκόλληση στη διδαχή για μόνιμο εαυτό, η νοητική δέσμευση της άγνοιας, ο σωματικός κόμβος της δογματικής πεποίθησης ότι «μόνο αυτό είναι η αλήθεια», η νοητική διαφθορά της άγνοιας, η νοητική πλημμύρα της άγνοιας, το αγκάθι της αυταπάτης, ο σταθμός συνείδησης που βασίζεται στις δραστηριότητες, η πορεία προκατάληψης λόγω αυταπάτης - αυτή είναι η τέταρτη κατεύθυνση. Έτσι αυτών των δέκα ομιλιών με τον πρώτο όρο υπάρχει η παρατήρηση της πρώτης κατεύθυνσης. Αυτή ονομάζεται παρατήρηση κατευθύνσεων.

Με τις τέσσερις ψευδαισθήσεις στη φαύλη πλευρά η παρατήρηση κατευθύνσεων, αφού συνδέσει τη νοητική μόλυνση, αυτό είναι το επίπεδο της παρατήρησης κατευθύνσεων στη φαύλη πλευρά· των πέντε και δέκα ομιλιών, όσοι είναι οι πρώτοι όροι, αυτών των φαινομένων ποιο είναι το νόημα; Ένα νόημα, μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική. Έτσι η δεύτερη, έτσι η τρίτη, έτσι η τέταρτη. Αυτή είναι η πρώτη σύγκριση.

Με αυτή τη συντόμευση όλες οι νοητικές μολύνσεις πρέπει να τοποθετηθούν στους τέσσερις όρους. Έπειτα στην καλή πλευρά τέσσερις πρακτικές, τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, τέσσερις διαμονές - θεία, θεία, ευγενής, αδιατάρακτη - τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, τέσσερα θαυμαστά και εκπληκτικά φαινόμενα, τέσσερα θεμέλια, τέσσερις αυτοσυγκεντρώσεις - αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου, αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης. Τέσσερα φαινόμενα που μετέχουν στην ευτυχία, όχι αλλού παρά στους παράγοντες της φώτισης, όχι αλλού παρά στον αυστηρό ασκητισμό, όχι αλλού παρά στην αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων, όχι αλλού παρά στην πλήρη απάρνηση, τέσσερις απεριόριστες καταστάσεις.

Εκεί η δύσκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση όταν αναπτύσσεται και καλλιεργείται ολοκληρώνει την πρώτη διαλογιστική έκταση, η πρώτη διαλογιστική έκταση όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την πρώτη εφαρμογή της μνήμης, η πρώτη εφαρμογή της μνήμης όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την πρώτη διαμονή, η πρώτη διαμονή όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την πρώτη ορθή επίμονη προσπάθεια, η πρώτη ορθή επίμονη προσπάθεια όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει το πρώτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο, το πρώτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο όταν είναι πλήρες ολοκληρώνει το πρώτο θεμέλιο, το πρώτο θεμέλιο όταν είναι

πλήρες ολοκληρώνει την αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης, η αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων, η αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την πρώτη απεριόριστη φιλικότητα. Έτσι μέχρι η πλήρης απάρνηση ολοκληρώνει την τέταρτη απεριόριστη κατάσταση.

Εκεί η πρώτη πρακτική και η πρώτη διαλογιστική έκσταση και η πρώτη εφαρμογή της μνήμης και η πρώτη διαμονή και η πρώτη ορθή επίμονη προσπάθεια και το πρώτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο και το θεμέλιο της αλήθειας και η αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και η αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων και η απεριόριστη φιλικότητα. Αυτή είναι η πρώτη κατεύθυνση.

Η δύσκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση, η δεύτερη διαλογιστική έκσταση και η δεύτερη εφαρμογή της μνήμης και η δεύτερη διαμονή και η δεύτερη ορθή επίμονη προσπάθεια και το δεύτερο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο, το θεμέλιο της γενναιοδωρίας, η αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης και η απεριόριστη συμπόνια - αυτή είναι η δεύτερη κατεύθυνση.

Η εύκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση και η τρίτη διαλογιστική έκσταση και η τρίτη εφαρμογή της μνήμης και η τρίτη διαμονή και η τρίτη ορθή επίμονη προσπάθεια και το τρίτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο και το θεμέλιο της σοφίας και η αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας και οι παράγοντες της φώτισης και η απεριόριστη αλτρουιστική χαρά. Αυτή είναι η τρίτη κατεύθυνση.

Η εύκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση και η τέταρτη εφαρμογή της μνήμης και η τέταρτη διαμονή και η τέταρτη ορθή επίμονη προσπάθεια και το τέταρτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο και το θεμέλιο της γαλήνης και η αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και η πλήρης απάρνηση και η απεριόριστη αταραξία. Αυτή είναι η τέταρτη κατεύθυνση. Αυτή είναι η παρατήρηση αυτών των τεσσάρων κατευθύνσεων. Αυτή ονομάζεται η μέθοδος της παρατήρησης κατευθύνσεων.

Εκεί αυτή είναι η σύνδεση. Οι τέσσερις τροφές και οι τέσσερις πρακτικές, οι τέσσερις ψευδαισθήσεις και οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις προσκολλήσεις και οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις και οι τέσσερις νοητικές δεσμεύσεις και οι διαμονές, οι νοητικοί κόμβοι και οι ορθές επίμονες προσπάθειες, οι νοητικές διαφθορές και τα θαυμαστά και εκπληκτικά φαινόμενα, οι νοητικές πλημμύρες και τα θεμέλια, τα αγκάθια και οι αυτοσυγκεντρώσεις, οι σταθμοί συνείδησης και τα τέσσερα φαινόμενα που μετέχουν στην ευτυχία, οι τέσσερις πορείες προκατάληψης και οι τέσσερις απεριόριστες καταστάσεις - έτσι η σύνδεση μέσω του αντίθετου του καλού και του φαύλου, αυτή ονομάζεται η μέθοδος της παρατήρησης κατευθύνσεων.

Αυτής οι τέσσερις καρποί του ασκητισμού είναι ο τελικός στόχος· και όποιο φαινόμενο στην επεξήγηση του καλού-φαύλου είναι η πρώτη επεξήγηση κατεύθυνσης, αυτής ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα είναι ο τελικός στόχος, η δεύτερη ο καρπός της άπαξ επιστροφής, η τρίτη ο καρπός της μη-επιστροφής, η τέταρτη ο καρπός της Αξιότητας.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τριπλής λαμπρότητας; Και όσοι αναχωρούν με δύσκολη πρακτική, με βραδεία άμεση γνώση και με ταχεία άμεση γνώση είναι δύο άτομα, και όσοι αναχωρούν με εύκολη πρακτική, με βραδεία άμεση γνώση και με ταχεία άμεση γνώση είναι δύο άτομα.

Από αυτά τα τέσσερα άτομα, όποιο άτομο αναχωρεί με εύκολη πρακτική, με βραδεία άμεση γνώση, και όποιο άτομο αναχωρεί με δύσκολη πρακτική, με ταχεία άμεση γνώση. Αυτά γίνονται δύο άτομα. Εκεί όποιος αναχωρεί με εύκολη πρακτική, με ταχεία άμεση γνώση, αυτός είναι αυτός που κατανοεί γρήγορα. Όποιο είναι το τελευταίο άτομο, το κοινό, αυτός είναι αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης. Όποιο άτομο αναχωρεί με βραδεία άμεση γνώση, με δύσκολη πρακτική, αυτός είναι αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση. Αυτά τα τέσσερα γίνονται τρία· εκεί σε αυτόν που κατανοεί γρήγορα ο διορατικός διαλογισμός προηγείται από τον ηρεμιστικό διαλογισμό, σε αυτόν που χρειάζεται καθοδήγηση ο ηρεμιστικός διαλογισμός προηγείται από τον διορατικό διαλογισμό, σε αυτόν που κατανοεί μέσω επεξήγησης ο ηρεμιστικός και ο διορατικός διαλογισμός είναι σε συνδυασμό. Σε αυτόν που κατανοεί γρήγορα η διδασκαλία είναι μαλακή, σε αυτόν που χρειάζεται καθοδήγηση η διδασκαλία είναι οξεία, σε αυτόν που κατανοεί μέσω επεξήγησης η διδασκαλία είναι οξεία και μαλακή.

Σε αυτόν που κατανοεί γρήγορα η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία, σε αυτόν που χρειάζεται καθοδήγηση η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση, σε αυτόν που κατανοεί μέσω επεξήγησης η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή. Έτσι αυτών των ατόμων η αναχώρηση με τις τέσσερις πρακτικές.

Εκεί αυτή είναι η μόλυνση: τρεις φαύλες ρίζες, τρεις επαφές, τρία αισθήματα, τρεις εξερευνήσεις, τρεις μολύνσεις, τρεις λογισμοί, τρεις πυρετοί, τρία χαρακτηριστικά του συνθηκοκρατημένου, τρεις μορφές πόνου.

«Τρεις φαύλες ρίζες»: η απληστία είναι φαύλη ρίζα, το μίσος είναι φαύλη ρίζα, η αυταπάτη είναι φαύλη ρίζα. «Τρεις επαφές»: επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο, επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο, επαφή που βιώνεται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο. «Τρία αισθήματα»: ευχάριστο αίσθημα, δυσάρεστο αίσθημα, ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. «Τρεις εξερευνήσεις»: εξερεύνηση της ευαρέσκειας, εξερεύνηση της δυσαρέσκειας, εξερεύνηση της αταραξίας. «Τρεις μολύνσεις»: λαγνεία, μίσος, αυταπάτη. «Τρεις λογισμοί»: ηδονικός λογισμός, λογισμός του θυμού, λογισμός της βίας. «Τρεις πυρετοί»: γεννημένος από λαγνεία, γεννημένος από μίσος, γεννημένος από αυταπάτη. «Τρία χαρακτηριστικά του συνθηκοκρατημένου»: έγερση, διάρκεια, παρακμή. «Τρεις μορφές πόνου»: πόνος ως πόνος, πόνος της μεταβολής, πόνος του συνθηκοκρατημένου.

Εκεί η απληστία ως φαύλη ρίζα από πού προκύπτει; Τριπλό είναι το αντικείμενο: ευχάριστο, δυσάρεστο και ουδέτερο. Εκεί με το ευχάριστο αντικείμενο η απληστία ως φαύλη ρίζα προκύπτει. Έτσι από το ευχάριστο αντικείμενο η επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο· εξαρτώμενο από την επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο εγείρεται ευχάριστο αίσθημα· εξαρτώμενο από το ευχάριστο αίσθημα εγείρεται η εξερεύνηση της ευαρέσκειας· εξαρτώμενη από την εξερεύνηση της ευαρέσκειας εγείρεται η λαγνεία· εξαρτώμενος από τη λαγνεία εγείρεται ο ηδονικός λογισμός· εξαρτώμενος από τον ηδονικό λογισμό εγείρεται ο πυρετός γεννημένος από λαγνεία· εξαρτώμενο

από τον πυρετό γεννημένο από λαγνεία εγείρεται η έγερση ως χαρακτηριστικό του συνθηκοκρατημένου· εξαρτώμενη από την έγερση ως χαρακτηριστικό του συνθηκοκρατημένου εγείρεται η μορφή πόνου της μεταβολής.

Το μίσος ως φαύλη ρίζα από πού προκύπτει; Με το δυσάρεστο αντικείμενο το μίσος ως φαύλη ρίζα προκύπτει. Έτσι από το δυσάρεστο αντικείμενο η επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο· εξαρτώμενο από την επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο εγείρεται δυσάρεστο αίσθημα· εξαρτώμενο από το δυσάρεστο αίσθημα εγείρεται η εξερεύνηση της δυσαρέσκειας· εξαρτώμενη από την εξερεύνηση της δυσαρέσκειας εγείρεται το μίσος· εξαρτώμενος από το μίσος εγείρεται ο λογισμός του θυμού· εξαρτώμενος από τον λογισμό του θυμού εγείρεται ο πυρετός γεννημένος από μίσος· εξαρτώμενο από τον πυρετό γεννημένο από μίσος εγείρεται η μεταβολή κατά τη διάρκεια ως χαρακτηριστικό του συνθηκοκρατημένου· εξαρτώμενη από τη μεταβολή κατά τη διάρκεια ως χαρακτηριστικό του συνθηκοκρατημένου εγείρεται η μορφή πόνου του πόνου ως πόνου, το αίσθημα.

Η αυταπάτη ως φαύλη ρίζα από πού προκύπτει; Με το ουδέτερο αντικείμενο η αυταπάτη ως φαύλη ρίζα προκύπτει. Έτσι από το ουδέτερο αντικείμενο η επαφή που βιώνεται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο· εξαρτώμενο από την επαφή που βιώνεται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο εγείρεται ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα· εξαρτώμενο από το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα εγείρεται η εξερεύνηση της αταραξίας· εξαρτώμενη από την εξερεύνηση της αταραξίας εγείρεται η αυταπάτη· εξαρτώμενος από την αυταπάτη εγείρεται ο λογισμός της βίας· εξαρτώμενος από τον λογισμό της βίας εγείρεται ο πυρετός γεννημένος από αυταπάτη· εξαρτώμενο από τον πυρετό γεννημένο από αυταπάτη εγείρεται η παρακμή ως χαρακτηριστικό του συνθηκοκρατημένου· εξαρτώμενη από την παρακμή ως χαρακτηριστικό του συνθηκοκρατημένου εγείρεται η μορφή πόνου του συνθηκοκρατημένου· έτσι αυτή είναι η έκθεση των τριών νοητικών μολύνσεων· αυτή ονομάζεται η μέθοδος της τριπλής λαμπρότητας στην καλή πλευρά.

Έτσι οι τρεις φαύλες ρίζες δεν είναι τέσσερις ούτε πέντε, οι τρεις επαφές είναι τα τρία αισθήματα μέχρι τον πόνο του συνθηκοκρατημένου· όποια κι αν είναι η φαύλη πλευρά, όλη αυτή συγκλίνει στις τρεις φαύλες ρίζες.

Εκεί ποια είναι η καλή πλευρά; Οι τρεις καλές ρίζες, οι τρεις σοφίες: η σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης, η σοφία αποκτημένη μέσω του στοχασμού, η σοφία αποκτημένη μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης. Οι τρεις αυτοσυγκεντρώσεις: με λογισμό και συλλογισμό... κ.λπ... οι τρεις εξασκήσεις: η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή... κ.λπ... εξάσκηση. Τα τρία σημάδια: το σημάδι του ηρεμιστικού διαλογισμού, το σημάδι της διαρκούς προσπάθειας, το σημάδι της αταραξίας. Οι τρεις λογισμοί: ο λογισμός της απάρνησης... κ.λπ... ο λογισμός της μη βίας. Οι τρεις ικανότητες: η ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο», αναλυτικά. Οι τρεις εξερευνήσεις: η εξερεύνηση της απάρνησης, η εξερεύνηση του μη θυμού, η εξερεύνηση της μη βίας. Οι τρεις αναζητήσεις: η ηδονική αναζήτηση, η αναζήτηση ύπαρξης, η αναζήτηση της άγιας ζωής. Τα τρία συναθροίσματα: το συνάθροισμα της ηθικής, το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης, το συνάθροισμα της σοφίας.

Εκεί η μη-απληστία ως καλή ρίζα ολοκληρώνει τη σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης· η σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την αυτοσυγκέντρωση με λογισμό και συλλογισμό· η αυτοσυγκέντρωση με λογισμό

και συλλογισμό όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση· η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει το σημάδι του ηρεμιστικού διαλογισμού· το σημάδι του ηρεμιστικού διαλογισμού όταν είναι πλήρες ολοκληρώνει τον λογισμό της απάρνησης· ο λογισμός της απάρνησης όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο»· η ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο» όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την εξερεύνηση της απάρνησης· η εξερεύνηση της απάρνησης όταν είναι πλήρης εγκαταλείπει την ηδονική αναζήτηση· η εγκατάλειψη της ηδονικής αναζήτησης ολοκληρώνει το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης.

Το μη-μίσος ως καλή ρίζα ολοκληρώνει τη σοφία αποκτημένη μέσω του στοχασμού· η σοφία αποκτημένη μέσω του στοχασμού όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό αλλά μόνο με συλλογισμό. Η αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό αλλά μόνο με συλλογισμό όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή· η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει το σημάδι της αταραξίας· το σημάδι της αταραξίας όταν είναι πλήρες ολοκληρώνει τον λογισμό του μη θυμού· ο λογισμός του μη θυμού όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης· η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την εξερεύνηση του μη θυμού· η εξερεύνηση του μη θυμού όταν είναι πλήρης εγκαταλείπει την αναζήτηση ύπαρξης· η εγκατάλειψη της αναζήτησης ύπαρξης ολοκληρώνει το συνάθροισμα της ηθικής.

Η μη αυταπάτη ως καλή ρίζα ολοκληρώνει τη σοφία αποκτημένη μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης· η σοφία αποκτημένη μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό και συλλογισμό· η αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό και συλλογισμό όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την εξάσκηση στην ανώτερη σοφία· η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει το σημάδι της διαρκούς προσπάθειας· το σημάδι της διαρκούς προσπάθειας όταν είναι πλήρες ολοκληρώνει την ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης· η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την εξερεύνηση της μη βίας· η εξερεύνηση της μη βίας όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει την αναζήτηση της άγιας ζωής· η αναζήτηση της άγιας ζωής όταν είναι πλήρης ολοκληρώνει το συνάθροισμα της σοφίας.

Έτσι αυτές οι τρεις νοητικές καταστάσεις ανήκουν στην καλή πλευρά· όλες οι καλές νοητικές καταστάσεις υποδεικνύονται με τρεις τριπλές επεξηγήσεις· οι τρεις πύλες προς την απολύτρωση είναι ο τελικός στόχος αυτού. Εκεί με την πρώτη το μη κατευθυνόμενο, με τη δεύτερη η κενότητα, με την τρίτη το χωρίς χαρακτηριστικά. Αυτή ονομάζεται η δεύτερη μέθοδος της τριπλής λαμπρότητας.

Εκεί αυτά τα τρία άτομα: αυτός που κατανοεί γρήγορα, αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης, αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση. Από αυτά τα τρία άτομα, όσα άτομα αναχωρούν με εύκολη πρακτική και ταχεία άμεση γνώση, και με εύκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, αυτά είναι δύο άτομα. Και όσα δύο άτομα αναχωρούν με δύσκολη πρακτική και ταχεία άμεση γνώση, και με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, αυτά τα τέσσερα με αυτή τη διάκριση γίνονται δύο: αυτός με ιδιοσυγκρασία λανθασμένης άποψης και αυτός με ιδιοσυγκρασία επιθυμίας. Αυτά τα τέσσερα γίνονται τρία, τα τρία γίνονται δύο. Αυτών των δύο ατόμων αυτή είναι η

μόλυνση: η άγνοια και η επιθυμία, η αδιαντροπιά και ο μη ηθικός φόβος, η λησμοσύνη και η έλλειψη ενσυνειδητότητας, τα νοητικά εμπόδια και οι νοητικοί δεσμοί, η αγκίστρωση και η εμμονή, η ταύτιση με το εγώ και η ταύτιση με το δικό μου, η απιστία και η δυσκολία στην αποδοχή συμβουλής, η σκνηρία και η μη-σοφή προσοχή, η σκεπτικιστική αμφιβολία και η πλεονεξία, η μη ακοή της Άριστης Διδασκαλίας και η μη διαλογιστική επίτευξη.

Εκεί η άγνοια και η αδιαντροπιά και η λησμοσύνη και τα νοητικά εμπόδια και η αγκίστρωση και η ταύτιση με το εγώ και η απιστία και η σκνηρία και η σκεπτικιστική αμφιβολία και η μη ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, αυτή είναι μία κατεύθυνση.

Η επιθυμία και ο μη ηθικός φόβος και η έλλειψη ενσυνειδητότητας και οι νοητικοί δεσμοί και η εμμονή και η ταύτιση με το δικό μου και η δυσκολία στην αποδοχή συμβουλής και η μη-σοφή προσοχή και η πλεονεξία και η μη διαλογιστική επίτευξη, αυτή είναι η δεύτερη κατεύθυνση. Οι δέκα πρώτοι όροι των δέκα ζευγών πρέπει να γίνουν. Συνοπτικά ενημερώνουν για το νόημα· στο αντίθετο της σκοτεινής πλευράς οι δέκα δεύτεροι όροι όλων των ζευγών, αυτή είναι η δεύτερη κατεύθυνση.

Έτσι η ανάλυση του υπαρξιακού πόνου των φάσεων νοητικών καταστάσεων, αυτή είναι η προέλευση. Αυτό το φαινόμενο στο οποίο κατοικεί, η νοητικότητα και η υλικότητα, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος· έτσι και αυτή η προέλευση, και αυτός ο υπαρξιακός πόνος· αυτές οι δύο αλήθειες, ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση, είναι η πρώτη επεξήγηση της μεθόδου της περιστροφής της απόλαυσης.

Εκεί ποια είναι η καλή πλευρά; Η νοητική ηρεμία και η διόραση, η αληθινή γνώση και η καλή συμπεριφορά, η μνήμη και η ενσυνειδητότητα, η ντροπή και ο ηθικός φόβος, η εγκατάλειψη της ταύτισης με το εγώ και η εγκατάλειψη της ταύτισης με το δικό μου, η ορθή προσπάθεια και η συνετή προσοχή, η ορθή μνήμη και η ορθή αυτοσυγκέντρωση, η σοφία και η αποστασιοποίηση, η διαλογιστική επίτευξη και η ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, η ευαρέσκεια και η άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία.

Εκεί η νοητική ηρεμία και η αληθινή γνώση και η μνήμη και η ντροπή και η εγκατάλειψη της ταύτισης με το εγώ και η ορθή προσπάθεια και η ορθή μνήμη και η σοφία και η διαλογιστική επίτευξη και η ευαρέσκεια, αυτά τα φαινόμενα είναι η πρώτη κατεύθυνση. Η διόραση και η καλή συμπεριφορά και η ενσυνειδητότητα και ο ηθικός φόβος και η εγκατάλειψη της ταύτισης με το δικό μου και η συνετή προσοχή και η ορθή αυτοσυγκέντρωση και η αποστασιοποίηση και η ακοή της Άριστης Διδασκαλίας και η άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, αυτή είναι η δεύτερη κατεύθυνση. Έτσι στην καλή πλευρά και στη φάση πλευρά της μεθόδου της περιστροφής της απόλαυσης υπάρχουν τέσσερις κατευθύνσεις.

Σε αυτές, όσοι πρώτοι όροι της φάσης πλευράς είναι φάλοι, πηγαίνουν στην εγκατάλειψη μέσω των καλών· αυτοί στην καλή πλευρά πηγαίνουν στην εγκατάλειψη μέσω των δεύτερων όρων. Με την εγκατάλειψή τους, μέσω της φθίσης της λαγνείας υπάρχει η απελευθέρωση του νου· όσοι δεύτεροι φάλοι όροι της φάσης πλευράς πηγαίνουν στην εγκατάλειψη, αυτοί πηγαίνουν στην εγκατάλειψη μέσω των πρώτων όρων της καλής πλευράς. Με την εγκατάλειψή τους, μέσω της φθίσης της άγνοιας, η απελευθέρωση μέσω σοφίας είναι ο τελικός στόχος. Από αυτές τις τρεις μεθόδους, η πρώτη μέθοδος ονομάζεται το παιχνίδι του λιονταριού. Οκτώ όροι, τέσσερις καλοί και τέσσερις φάλοι, αυτοί οι οκτώ όροι είναι οι θεμελιώδεις όροι· με τη μέθοδο του

νοήματος η δεύτερη είναι η τριπλή λαμπρότητα. Αυτή οδηγεί με έξι φαινόμενα, οδηγεί τις καλές ρίζες και οδηγεί τις φαύλες ρίζες· έτσι αυτοί οι έξι όροι και οι προηγούμενοι οκτώ θεμελιώδεις όροι, αυτοί οι δεκατέσσερις όροι είναι από τους δεκαοκτώ θεμελιώδεις όρους. Εκεί η τελευταία μέθοδος, η περιστροφή της απόλαυσης, αυτή οδηγεί με τέσσερα φαινόμενα. Με την άγνοια και την επιθυμία και τη νοητική ηρεμία και τη διόραση· αυτά τα τέσσερα φαινόμενα, αυτοί οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι υποδείχθηκαν στις τρεις μεθόδους.

Εκεί όσοι είναι οι εννέα καλοί όροι, εκεί κάθε καλό συγκλίνει. Και από αυτές τις εννέα ρίζες, τέσσερις όροι στη μέθοδο του παιχνιδιού του λιονταριού, τρεις στην τριπλή λαμπρότητα, δύο στην περιστροφή της απόλαυσης· αυτές είναι οι πλευρές του καλού. Εκεί όσοι είναι οι εννέα καλοί όροι, εκεί κάθε καλό συνδέεται. Εκεί στη μέθοδο του παιχνιδιού του λιονταριού τέσσερις όροι, τρεις στην τριπλή λαμπρότητα, δύο στην περιστροφή της απόλαυσης· αυτοί οι εννέα καλοί όροι υποδείχθηκαν.

Εκεί όσοι τέσσερις όροι στη μέθοδο της περιστροφής της απόλαυσης, εκεί οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι συγκλίνουν. Πώς; Η νοητική ηρεμία και η μη-απληστία και το μη-μίσος και η αντίληψη της ρυπαρότητας και η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου, αυτοί οι πέντε όροι στην καλή πλευρά ακολουθούν τη νοητική ηρεμία. Η διόραση και η μη-αυταπάτη και η αντίληψη της παροδικότητας και η αντίληψη του μη-εαυτού, αυτοί οι τέσσερις όροι ακολουθούν τη διόραση. Αυτοί οι εννέα καλοί όροι συνδέθηκαν σε δύο όρους· εκεί στη φαύλη πλευρά, από τους εννέα θεμελιώδεις φαύλους όρους, και η επιθυμία και η απληστία και το μίσος και η αντίληψη του ωραίου και η αντίληψη της ευτυχίας, αυτοί οι πέντε όροι ακολουθούν την επιθυμία. Και η άγνοια και η αυταπάτη και η αντίληψη του μόνιμου και η αντίληψη του εαυτού, αυτοί οι τέσσερις όροι ακολουθούν την άγνοια. Αυτοί οι εννέα φαύλοι όροι συνοψίστηκαν καλά. Έτσι οι τρεις μέθοδοι δεν εισήλθαν σε μία μέθοδο. Έτσι οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι πρέπει να αναλυθούν στη μέθοδο της περιστροφής της απόλαυσης.

Πώς οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι συνδέονται στη μέθοδο της τριπλής λαμπρότητας; Από τους εννέα καλούς όρους, η διόραση και η μη-αυταπάτη και η αντίληψη της παροδικότητας και η αντίληψη του μη-εαυτού, αυτοί είναι οι τέσσερις όροι· η μη-αυταπάτη και η νοητική ηρεμία και η μη-απληστία και η αντίληψη της ρυπαρότητας, αυτοί είναι οι τέσσερις όροι· η απληστία και το μίσος· έτσι αυτοί οι εννέα όροι πρέπει να συνδεθούν στις τρεις καλές ρίζες. Εκεί από τους εννέα φαύλους όρους, η επιθυμία και η απληστία και η αντίληψη του ωραίου και η αντίληψη της ευτυχίας, αυτοί οι τέσσερις όροι είναι η απληστία ως φαύλη ρίζα· η άγνοια και η αυταπάτη και η αντίληψη του μόνιμου και η αντίληψη του εαυτού, αυτή είναι η αυταπάτη, αυτό είναι το μίσος· και αυτοί οι εννέα όροι συνδέθηκαν στις τρεις φαύλες ρίζες. Έτσι οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι, αφού συνδεθούν και στις καλές ρίζες, πρέπει να αναλυθούν με τη μέθοδο της τριπλής λαμπρότητας.

Πώς οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι συνδέονται με τη μέθοδο του παιχνιδιού του λιονταριού; Η επιθυμία και η αντίληψη του ωραίου, αυτή είναι η πρώτη ψευδαίσθηση. Η απληστία και η αντίληψη της ευτυχίας, αυτή είναι η δεύτερη ψευδαίσθηση. Η άγνοια και η αντίληψη του μόνιμου, αυτή είναι η τρίτη ψευδαίσθηση. Η αυταπάτη και η αντίληψη του εαυτού, αυτή είναι η τέταρτη ψευδαίσθηση. Έτσι εννέα όροι, οι φαύλες ρίζες, συνδέθηκαν σε τέσσερις όρους. Εκεί από τους εννέα θεμελιώδεις όρους των καλών, η νοητική ηρεμία και η αντίληψη της ρυπαρότητας, αυτή είναι η

πρώτη εφαρμογή της μνήμης. Η μη-απληστία και η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου, αυτή είναι η δεύτερη εφαρμογή της μνήμης. Η διόραση και η αντίληψη της παροδικότητας, αυτή είναι η τρίτη εφαρμογή της μνήμης. Η μη αυταπάτη και η αντίληψη του μη-εαυτού, αυτή είναι η τέταρτη εφαρμογή της μνήμης. Αυτοί οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι έχουν εισέλθει στη μέθοδο του παιχνιδιού του λιονταριού. Αυτών των τριών μεθόδων, όποιο είναι το επίπεδο και όποια είναι η λαγνεία και όποιο είναι το μίσος, εισέρχεται σε μία μέθοδο. Όταν μιας μεθόδου οι φαύλες ή οι καλές νοητικές καταστάσεις γίνουν συνειδητές, πρέπει να αναζητηθεί το αντίθετο· αφού αναζητηθεί το αντίθετο, αυτή η μέθοδος πρέπει να αναλυθεί· σε εκείνη τη μέθοδο έχει υποδειχθεί. Όπως σε μία μέθοδο όλες οι μέθοδοι έχουν εισέλθει, έτσι πρέπει να αναλυθούν. Και σε μία μέθοδο οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι έχουν εισέλθει· όταν εκείνη η νοητική κατάσταση γίνει συνειδητή, όλες οι νοητικές καταστάσεις γίνονται συνειδητές. Αυτών των τριών μεθόδων, της μεθόδου του παιχνιδιού του λιονταριού, τα τέσσερα αποτελέσματα είναι ο τελικός στόχος. Στην πρώτη κατεύθυνση το πρώτο αποτέλεσμα, στη δεύτερη κατεύθυνση το δεύτερο αποτέλεσμα, στην τρίτη κατεύθυνση το τρίτο αποτέλεσμα, στην τέταρτη κατεύθυνση το τέταρτο αποτέλεσμα. Της μεθόδου του τριπλού οι τρεις πύλες προς την απολύτρωση είναι ο τελικός στόχος. Στην πρώτη κατεύθυνση το μη κατευθυνόμενο, στη δεύτερη κατεύθυνση η κενότητα, στην τρίτη κατεύθυνση το χωρίς χαρακτηριστικά. Της μεθόδου της περιστροφής της απόλαυσης, η απελευθέρωση του νου μέσω της φθίσης της λαγνείας και η απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της φθίσης της άγνοιας είναι ο τελικός στόχος. Στην πρώτη κατεύθυνση η απελευθέρωση του νου μέσω της φθίσης της λαγνείας, στη δεύτερη κατεύθυνση η απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της φθίσης της άγνοιας. Αυτές οι τρεις μέθοδοι είναι η εξέταση αυτών των τριών μεθόδων και των δεκαοκτώ θεμελιωδών όρων· αυτή ονομάζεται η μέθοδος της εξέτασης των κατευθύνσεων. Αφού εξετάσει, γνωρίζει «αυτή η νοητική κατάσταση ανήκει σε αυτή τη νοητική κατάσταση»· αυτή είναι η ορθή σύνδεση. Στην καλή πλευρά και στη φαύλη πλευρά, αυτή η μέθοδος ονομάζεται άγκιστρο. Αυτές είναι οι πέντε μέθοδοι.

Εκεί αυτοί είναι οι συνοπτικοί στίχοι

Η επιθυμία και η άγνοια επίσης, η απληστία, το μίσος και έτσι ακριβώς η αυταπάτη·
και οι τέσσερις ψευδαισθήσεις· το επίπεδο των νοητικών μολύνσεων είναι εννέα όροι.

Και οι εφαρμογές της μνήμης, η νοητική ηρεμία και η διόραση, οι καλές ρίζες· αυτό είναι όλο το καλό· το επίπεδο των ικανοτήτων είναι εννέα όροι.

Κάθε καλό συνδέεται με εννέα όρους, και κάθε φαύλο με εννέα· αυτοί είναι οι θεμελιώδεις όροι, και από τις δύο πλευρές δεκαοκτώ όροι.

Η επιθυμία και η άγνοια, η νοητική ηρεμία και η διόραση· αυτός που οδηγεί σε όλα συνδεδεμένος με προσπάθεια, αυτή η μέθοδος είναι η περιστροφή της απόλαυσης.

Αυτό που με τις καλές ρίζες, οδηγεί με τις καλές και φαύλες ρίζες·

πραγματικό, αληθές, αλάνθαστο, αυτή τη μέθοδο την αποκαλούν τριπλή λαμπρότητα.

Αυτός οδηγεί με τις ψευδαισθήσεις, και με τις νοητικές μολύνσεις και τις ικανότητες·

αυτή τη μέθοδο στα φαινόμενα την αποκαλούν απομάκρυνση, ονομάζεται παιχνίδι του λιονταριού.

Όταν η ανάλυση έχει ειπωθεί, με τις καλές και τις φάυλες ιδιότητες· παρατηρεί τρία, αυτή η μέθοδος ονομάζεται παρατήρηση κατευθύνσεων.

Αφού παρατηρήσει με την παρατήρηση κατευθύνσεων, αφού ανασύρει αυτό που συγκεντρώνει·

όλα τα καλά και τα φάυλα, αυτή η μέθοδος ονομάζεται άγκιστρο.

Η προέλευση της μεθόδου.

Στην Πετακοπαντέσα του πρεσβύτερου μοναχού Μαχακατσαγιάννα, της ανάλυσης της ομιλίας

Η ενόραση ολοκληρώθηκε.

Όσες τετράδες φάυλες και καλές έχουν υποδειχθεί στη μέθοδο του παιχνιδιού του λιονταριού, οι τριάδες καλές και φάυλες έχουν υποδειχθεί στη μέθοδο της τριπλής λαμπρότητας, οι δυάδες καλές και φάυλες έχουν υποδειχθεί στη μέθοδο της περιστροφής της απόλαυσης. Σε όσα δύο καλά φαινόμενα εκείνο το νόημα στις τριάδες αναλυόμενο είναι το επίπεδο της ύπαρξης, και όμως όλο το νόημα υποδεικνύεται με τρεις φράσεις. Αυτά ονομάζονται τόσα. Όποιο νόημα με τέσσερις όρους με είκοσι οκτώ μέρη δεν υπάρχει επίπεδο να υποδειχθεί, ακριβώς κινούμενος με τέσσερις όρους υποδεικνύει. Έτσι αυτό που είναι η μη παραμόρφωση αυτού που έχει υποδειχθεί όπως πρέπει, αυτό είναι το μέτρο. Όπως όλες οι αυτοσυγκεντρώσεις πρέπει να αναζητηθούν στις τρεις αυτοσυγκεντρώσεις, στην αυτοσυγκέντρωση με λογισμό και συλλογισμό, στην αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό αλλά μόνο με συλλογισμό, στην αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό και συλλογισμό, αυτό είναι το μέτρο· δεν υπάρχει τέταρτη αυτοσυγκέντρωση. Ομοίως οι τρεις σοφίες, η αποκτημένη μέσω του στοχασμού, η αποκτημένη μέσω της μάθησης, η αποκτημένη μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης, υποδεικνύονται σε όλες τις σοφίες· δεν υπάρχει τέταρτη σοφία που δεν είναι αποκτημένη μέσω του στοχασμού, ούτε αποκτημένη μέσω της μάθησης, ούτε αποκτημένη μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης· η σοφία δεν υπάρχει γι' αυτόν· αυτών των φαινομένων ο μη περισπασμός, αυτό ονομάζεται μέτρο.

Η Πετακοπαντέσα του πρεσβύτερου μοναχού Μαχακατσαγιάννα που κατοικούσε στο δάσος Τζάμπου

Ολοκληρώθηκε.

Τέλος της πραγματείας Πετακοπαδέσα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 21. Το καθοδηγητικό κείμενο. 8. Η ανάλυση των ομιλιών έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org